

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic, IČO: 659 93 390**
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 – Nusle
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

za účasti: **Pobočný spolek Děti země – Klub za udržitelnou dopravu**
sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno – Zábrdovice
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.
sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 17. 8. 2023, č. j. UOOU-01226/23-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. UOOU-01226/23-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o odvolání osoby zúčastněné na řízení tak, že zrušil rozhodnutí žalobce ze dne 30. 5. 2023, č. j. RSD-13816/2023-10-19420, sp. zn. 24/23 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), o odmítnutí informace, a řízení zastavil. Ve výroku II. pak přikázal žalobci požadované informace žadateli (osobě zúčastněné na řízení) poskytnout ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
2. Zúčastněná osoba požadovala po žalobci, aby jí poskytl informace týkající se stavebních objektů na dálnici D4901 Hulín – Fryšták. Osobu zúčastněnou konkrétně zajímalo, které objekty nejsou pravomocně umístěné, povolené, zrealizované, a které nemají kolaudační souhlas.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce se úvodem vyjadřuje ke své žalobní legitimaci, k čemuž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. listopadu 2020, č. j. 10 As 217/2020-74. Tento rozsudek se týkal žalobce a Nejvyšší správní soud v něm řešil příslušnost odvolacího orgánu ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) ve znění po novele provedené zákonem č. 241/2022 Sb. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku s ohledem na specifické postavení žalobce dovodil jeho aktivní žalobní legitimaci k podání žaloby ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), proti rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí žalobce vydaným podle informačního zákona.
4. Žalobce namítá nesprávnou aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona. Uvádí, že požadované informace jsou informacemi, které přímo souvisí s probíhajícími a dosud neukončenými soudními řízeními, k čemuž odkazuje na spisové značky několika soudních správních řízení. Předmětná řízení se týkají stavby D4901 Hulín – Fryšták, přičemž předmětem přezkumu je umístění a povolení stavby. Zúčastněná osoba se účastní také těchto řízení, kdy v nich vystupuje jako žalobce.
5. Žalobce rozporuje závěr žalovaného, že požadované informace vypovídají o základní činnosti žalobce a jejich odmítnutí není na místě. Dle žalobce nerozhoduje obecnost či konkrétnost informací nebo skutečnost, zda se informace týkají činnosti žalobce. Zásadním je, zda požadované informace se soudním řízením souvisí a zda jejich poskytnutím může dojít k ohrožení rovnosti účastníků tohoto řízení. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona nevyžaduje, aby se příslušná informace týkala určitého specifického okruhu činností povinného subjektu.
6. Žalobce ve vztahu k této otázce namítá také nepřezkoumatelnost, neboť žalovaný se nezabýval otázkou souvislosti informací se soudními řízeními a tím, zda jejich poskytnutím může dojít k ohrožení rovnosti účastníků. Dle žalobce přitom žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v odst. 25 napadeného rozhodnutí uvedl, že zde skutečně je soudní řízení, resp. reálná možnost jeho zahájení, se kterým požadované informace souvisí. Žalobce tvrdí, že přímá souvislost požadovaných informací se soudními řízeními je zjevná. Žalobce cituje z žalob z uvedených soudních řízení a tvrdí, že sama zúčastněná osoba vymezila předmět soudních řízení mj. právě otázkami, které souvisí s požadovanými informacemi.

7. Podle žalobce se jedná o informace významné pro probíhající soudní řízení a jejich poskytnutím by byla ohrožena, resp. zhoršena pozice žalobce v těchto řízeních, a došlo by tak k porušení práva na spravedlivý proces a principu rovnosti zbraní. Právě to má být cílem zúčastněné osoby, která dle žalobce usiluje o získání informací, ke kterým by se jinak nedostala. Tyto informace by pak zúčastněná osoba využila v uvedených soudních řízeních za účelem dosažení úspěchu ve sporu.
8. Výklad žalovaného, který pro aplikaci § 11 odst. 1 písm. g) požaduje, aby byly informace vytvořeny přímo pro účely soudního řízení, považuje žalobce za příliš restriktivní, resp. obsoletní. Mohl by se totiž vztahovat na podání, která povinný subjekt v řízení činí, avšak takové informace již není povinný subjekt povinen poskytnout na základě ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Dle žalobce je pro výklad ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona použitelná starší judikatura právě k ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Odkazuje v této souvislosti na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. května 2014, č. j. 8 A 7/2011-57.
9. Žalobce dále nesouhlasí s interpretací žalovaného, který na základě důvodové zprávy k bodu 23 zákona č. 241/2022 Sb. uvádí, že pro odmítnutí informace dle § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona se musí jednat vždy o informaci, která je vytvořena či získána přímo pro účely soudního řízení. Tento závěr dle žalobce v důvodové zprávě oporu nemá. Žalobce tvrdí, že naopak není vyloučeno, aby pod uvedené ustanovení bylo možno podřadit i informace, které v příslušném soudním řízení mají sloužit jako důkazní prostředek.
10. Žalobce dále tvrdí, že žalovaný se vůbec nezabýval otázkou, zda požadovanými informacemi žalobce disponuje. Žalobce uvádí, že požadovanými informacemi totiž a priori nedisponuje a musel by je vytvořit do podoby požadované zúčastněnou osobou, která by je následně použila jako důkaz v soudních řízeních. Žalobce tak tím, že by informace musely být vytvořeny, dovozuje splnění hypotézy § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona.
11. Žalobce odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 30. března 2010, sp. zn. Pl. ÚS 2/10, dle něhož účastník řízení nemůže být nucen vydávat takové podklady, které souvisí s probíhajícím soudním řízením, které by mohly jeho pozici jakkoli v konečném důsledku zhoršit či ohrozit, neboť v opačném případě by takový účastník byl a priori v jakémkoli řízení automaticky znevýhodněn, čímž by byla porušena zásada rovnosti zbraní. Závěry tohoto nálezu dle žalobce dopadají i na situaci, kdy je žalobce nucen poskytovat důkazy pro účely soudního řízení proti vlastním zájmům, které má zároveň povinnost hájit. Poskytnutím informací by bylo porušeno ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 37 odst. 3 Listiny. U žalobce coby veřejnoprávního subjektu, který hospodaří s veřejnými prostředky, nelze požadovat poskytnutí informací, které by vedly ke znevýhodnění jeho pozice.

12. Závěrem žalobce cituje z důvodové zprávy, dle níž je nutno při poskytnutí informace dbát, aby nevznikla újma třetím osobám či státním orgánům, a že v zájmu jejich ochrany by si měly povinné subjekty zajistit jejich stanovisko týkající se případného dopadu poskytnutí informací. Jelikož si žalovaný tato stanoviska neopatřil, zatížil řízení neodstranitelnou vadou. Pro všechny uvedené důvody má žalobce rozhodnutí za nezákonné a požaduje jeho zrušení.
13. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 22. 9. 2023 uvedl, že pro aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona musí být splněny dvě podmínky, kdy 1) požadované informace mají charakter informace vytvořené nebo získané v přímé souvislosti se soudním řízením a současně 2) poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení. Žalobce se v žalobě věnuje splnění druhé části podmínky, dle žalovaného však zcela opomněl podmínku první.
14. První podmínka přitom dle žalovaného splněna není, jelikož jde o informace faktického charakteru nemající povahu právního rozboru anebo analýzy možných procesních postupů, s nimiž by se druhý účastník řízení nemohl seznámit v rámci předmětného řízení či před jeho zahájením. Jen obtížně si lze představit, že si žalobce byl vědom alespoň možnosti soudního řízení, a pro tento případ si opatřil informaci týkající se označení a názvů stavebních objektů, které ještě nejsou pravomocně umístěné a povolené, zrealizované a nemají kolaudační souhlas. Informace o stavu rozpracovanosti stavebních objektů patří mezi informace související se základní činností žalobce, o níž je žalobce povinen informace poskytovat.
15. Samotná možnost použití informací v soudním řízení dle žalovaného k aplikaci výluky nestačí. Rozhodující je dle žalovaného splnění zákonných podmínek a dále skutečnost, zda jde o informaci, kterou je povinný subjekt povinen poskytnout. K odkazu žalobce na rozsudek Městského soudu č. j. 8 A 7/2011-57 žalovaný uvedl, že se týkal skutkově odlišné situace.
16. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona dle žalovaného dopadá na jiný okruh informací, které předchází podání k soudu a na možné právní problémy, ze kterých by následně mohl vzejít soudní spor. K takovýmto otázkám si pak povinný subjekt pořídí příslušnou informaci, konkrétně například právní rozbor příslušné judikatury, posudek či analýzu možných procesních postupů. Informace požadované v nyní projednávané věci takový charakter ovšem nemají.
17. Žalovaný nesouhlasí ani s námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť napadené rozhodnutí má za odůvodněné, je z něj zřejmé, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto a proč tak bylo rozhodnuto. Úvahy žalovaného jsou v odůvodnění jasně a srozumitelně popsány, včetně toho, jaký skutkový stav vzal za rozhodný, a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech. Naplněním příslušných podmínek ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona se žalovaný zabýval.
18. Námitku neexistence informací má žalovaný za irrelevantní, neboť z tohoto důvodu žalobce informace neodmítl. Pokud by informace neexistovaly, ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona by vůbec nebylo možno aplikovat.
19. K námitce o neobstarání stanovisek třetích osob, jejichž práv by se poskytnutí informací dotklo, uvedl žalovaný, že nebyl povinen tato stanoviska obstarat. Jelikož nebyla splněna první podmínka § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, nebylo nutné se zabývat

splněním druhé podmínky a vážit tak nezbytnost omezení informačního práva, pro které by případné vyjádření třetích osob mohlo být relevantní. Povinnost obstarat stanoviska měl naopak žalobce, neboť on o žádosti rozhodoval a aplikoval zákonnou výjimku pro neposkytnutí. Žalovaný tak navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

20. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 3. 10. 2023 uvedla, že žalobce nedokládá žádné konkrétní ohrožení během soudního řízení. Požadované informace navíc nejsou pro příslušná soudní řízení relevantní. Soudy se v příslušných řízeních nezabývají výstavbou celé dálnice a všemi stavebními objekty, nýbrž se věnují přezkumu jen některých již vymezených stavebních objektů. Podstatou žalob zúčastněné osoby není žádná z požadovaných informací. K tomuto zúčastněná osoba obsáhle uvádí výčet jednotlivých řízení a toho, co je jejich předmětem.
21. Dle zúčastněné osoby jde o informace týkající se stavu přípravy a výstavby dálnic, které by měl žalobce sám průběžně transparentně zveřejňovat. Požadované informace nebyly vytvořeny či získány v přímé souvislosti s žádným soudním řízením. Žalobce totiž ani přesvědčivě neuvádí, kdy měl informace vytvořit, resp. žádané informace zřejmě ani pro toto soudní řízení nevytvořil.
22. Poskytnutím žádaných informací k žádné újmě žalobce ani k újmě veřejného zájmu dojít nemůže, neboť informace nemají žádnou věcnou či právní souvislost s probíhajícím kasačním řízením o povolení 62 stavebních objektů vedeným pod sp. zn. 9 As 110/2022, ani s ukončeným řízením sp. zn. 5 As 185/2022 a ani s probíhajícím soudním řízením o změně umístění 22 stavebních objektů u Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 10/2023. Na poskytnutí informací je naopak dle zúčastněné osoby veřejný zájem vědět, jak žalobce jako státní investorská instituce nakládá s miliardovými veřejnými prostředky na svou činnost, zvláště pokud se veřejně uvádí, kolik km dálnic rozestavěl či postavil a za kolik Kč, aniž je možné si tato tvrzení ověřit na konkrétních stavebních objektech.
23. Závěrem zúčastněná osoba uvedla, že žalovaný se dlouhodobě snaží o extenzivní aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, ačkoliv jde o esenciální informace o základní činnosti žalobce. Nelze odmítat poskytování informací pouhým odkazem na probíhající soudní řízení, neboť takových řízení probíhá velké množství. Tímto způsobem by veřejnost byla po dlouhou dobu zbavena možnosti získat informace o rozestavěnosti či dokončení stavebních objektů.
24. Osoba zúčastněná na řízení dále soudu zaslala svou omluvu z ústního jednání společně s dalším vyjádřením k žalobě ze dne 30. 4. 2024. Následně soudu zaslala doplnění vyjádření k žalobě ze dne 24. 5. 2024, ve kterém poukázala na to, že v obdobném sporu byl žalobce neúspěšný s kasační stížností. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 16. 5. 2024, č. j. 10 As 79/2024 potvrdil závěry rozsudku Městského soudu spis. zn. 11 A 109/2023 s tím, že pro aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona je nezbytné, aby požadované informace měly přímou souvislost s uváděným soudním řízením. Nepostačí, pokud se ho tyto informace pouze týkají.

III.

Posouzení žaloby

25. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

26. Pokud jde o aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby proti rozhodnutí, uvádí Městský soud v Praze, že žalobce je v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2020, č. j. 10 As 217/2020–74, oprávněn tuto žalobu podat.
27. Soud úvodem pro úplnost rekapituluje obsah správního spisu. Z něj soud zjistil, že zúčastněná osoba požádala dne 31. 1. 2023 žalobce o poskytnutí informací podle informačního zákona, které se týkají umístění, povolení, realizování a kolaudace objektů na dálnici D4901 Hulín – Fryšták, konkrétně o:

1) „doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně umístěné, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

2) doklady, z nich vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou pravomocně povolené, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

3) doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nejsou zcela realizované, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu;

4) Doklady, z nichž vyplývá, které stavební objekty ještě nemají kolaudační souhlas, příp. stačí sdělit jen označení a název objektu.“

28. Žalobce rozhodnutím ze dne 27. 2. 2023, č. j. RSD-13816/2023-4-19420, sp. zn. 24/23, žádost odmítl z důvodu ochrany soudních informací dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona. Žadatel podal dne 1. 3. 2023 proti rozhodnutí povinného subjektu odvolání. Úřad rozhodnutím ze dne 4. 5. 2023, č. j. UOOU-01226/23-3, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 27. 2. 2023 zrušil pro jeho nepřezkoumatelnost a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.
29. V druhém projednání žádosti žalobce rozhodnutím ze dne 30. 5. 2023, č. j. RSD-13816/2023-10-19420, sp. zn. 24/23, žádost znovu odmítl dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona z důvodu ochrany rovnosti účastníků soudního řízení. Žalobce odůvodnil, že žádané informace přímo souvisí s probíhajícími a dosud neukončenými řízeními. Konkrétně jde o řízení u Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 9 As 110/2022, o kasační stížnosti žadatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2022, č. j. 9 A 135/2021-210, o žadatelově žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 5. 11. 2021; o řízení u Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 5 As 185/2022, o kasační stížnosti spolku Egeria, z.s. proti rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 9 A 134/2021, o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 5. 11. 2021; o řízení u Krajského soudu v Brně, sp. zn. 31 A 10/2023, o žadatelově žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 19. 9. 2022, kterým bylo zamítnuto žadatelovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 19. 5. 2020, o změně územního rozhodnutí č. 1 a č. 2. stavby dálnice D4901 Hulín – Fryšták. Základním předmětem těchto řízení je, zda byla stavba D4901 Hulín – Fryšták povolena, resp. umístěna v souladu s právními předpisy, čímž je dle žalobce dána přímá souvislost s požadovanými informacemi.
30. Napadeným rozhodnutím žalovaný k odvolání zúčastněné osoby ze dne 13. 6. 2023 rozhodl tak, že se rozhodnutí žalobce ze dne 30. 5. 2023, č. j. RSD-13816/2023-10-19420,

sp. zn. 24/23, ruší a řízení se zastavuje. Výrokem II. napadeného rozhodnutí žalovaný žalobci v souladu s ustanovením § 16 odst. 5 informačního zákona přikázal, aby zúčastněné osobě poskytl požadované informace.

31. Soud pro úplnost uvádí, že k žádosti žalobce přiznal usnesením ze dne 17. 10. 2023, č. j. 8 A 119/2023-57, žalobě odkladný účinek. Vzhledem k přiznání odkladného účinku žalobě dospěl soud k závěru, že je dán důvod pro přednostní projednání věci v souladu s ust. § 56 odst. 1 s. ř. s., a jednání ve věci proto nařídil mimo pořadí toho, jak věci napadají a jsou vyřizovány v souladu s rozvrhem práce zdejšího soudu.
32. Soud se nejprve zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností.
33. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).
34. Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
35. Městský soud v Praze je přesvědčen, že napadené rozhodnutí výše uvedeným judikatorním kritériím vyhovuje, neboť je z něj jednoznačně zřejmé, proč žalovaný rozhodl uvedeným způsobem, o čem rozhodl, přičemž v odůvodnění rozhodnutí popsal důvody a argumenty, na základě kterých dospěl k závěru, že žalovaný odmítl poskytnout zúčastněné osobě požadované informace. Pokud jde o nepřezkoumatelnost, kterou žalobce spatřuje v tom, že se žalovaný nezabýval tím, zda poskytnutím informací může dojít k ohrožení rovnosti žalobce v jednotlivých soudních řízeních, uvádí k tomu zdejší soud, že žalovaný dospěl k závěru, že není splněna již první část podmínky pro aplikaci výluky dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, tedy zda jde vůbec o informace vytvořené nebo získané se soudním řízením. Jak soud blíže vysvětluje v dalších odstavcích tohoto rozsudku, žalovaný se v takovém případě již logicky nemusel zabývat splněním druhé části

podmínky ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona. Nelze tedy přisvědčit žalobní námitce, že je v tomto ohledu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

36. Soud se dále zabýval jádrem věci, kterým je výklad ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona a tím, zda byly splněny podmínky pro neposkytnutí požadovaných informací. Městský soud v Praze nejprve rekapituluje příslušnou právní úpravu, jejíž interpretace je předmětem nynějšího sporu.
37. Na tomto místě Městský soud v Praze uvádí, že obsahově identický spor stejných účastníků již řešil jedenáctý senát zdejšího soudu pod sp. zn. 11 A 109/2023. Zúčastněná osoba v této věci požadovala po žalobci poskytnutí totožných informací jako v nyní projednávané věci, jen s tím rozdílem, že se tyto informace týkaly jiné dálnice. Žalobní námitky žalobce byly rovněž totožné jako v nyní řešené věci. Soud tedy dále vychází z argumentace jedenáctého senátu Městského soudu v Praze, kterou přestřel v rozsudku ze dne 27. 2. 2024, č. j. 11 A 109/2023–89, neboť se s ní zcela ztotožňuje a nemá důvodu se od ní jakkoliv odchylovat. Uvedený rozsudek byl podroben přezkumu v důsledku podání kasační stížnosti, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 5. 2024, č. j. 10As 79/2024-48; závěry z uvedeného rozsudku vyplývající soud pokládá za závazné i ve věci nyní projednávané.
38. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona bylo do informačního zákona vloženo novelou č. 241/2022 Sb. (dále také jako „novela“) s účinností od 1. 1. 2023. Podle tohoto ustanovení *Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením, a to i před jeho zahájením, a její poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení.*
39. Dle důvodové zprávy k novele se jedná o ustanovení mající za cíl chránit rovnost účastníků soudního, rozhodčího, správního nebo obdobného řízení. K charakteru informací, které lze pod uvedený zákonný důvod podřadit, uvádí důvodová zpráva k novele, že *„Typicky se tak bude jednat o různé rozborů (např. rozbor věcně příslušné judikatury, analýza možných procesních postupů), jejichž zveřejněním by došlo ke znevýhodnění strany řízení, jež si daný rozbor pořídila.“*
40. Důvodová zpráva dále dodává, že *„Musí se jednat o informace, které byly vytvořeny či získány v přímé souvislosti s daným řízením. Nepůjde tedy o veškeré informace, které se řízení jakkoli týkají (např. některé důkazní prostředky, které vznikly bez vazby na soudní řízení, typicky smlouvy, které byly sjednány a o jejichž plnění se následně vede soudní spor). Požadavek na „přímou souvislost“ je třeba vnímat nikoli tak, že povinný subjekt si je vědom alespoň potencionální možnosti jakéhokoli řízení, a pro tento případ si příslušnou informaci pořídí. Příkladem může být právní analýza či odborný znalecký posudek určitého problému, který vznikl či by mohl vzniknout mezi povinným subjektem a jeho dodavatelem (může tedy jít i o „preventivní“ analýzu rizik pro případ, že by nastal určitý problém, který by mohl být důvodem soudního sporu, aniž by tento již reálně vznikl). Naopak pod tento důvod nebudou podřaditelné informace, které se řízení ani potencionálně týkat nemohou (např. smlouva, která byla uzavřena mezi povinným subjektem a třetí osobou, při jejímž plnění následně došlo ke sporu, který může vyústit v soudní či rozhodčí řízení apod.).“*
41. Žalobce v prvostupňovém rozhodnutí vyslovil, že *„Co se týče otázky, zda Žadatelem požadované informace souvisí s výše specifikovanými soudními řízeními, k této povinný subjekt uvádí, že vzhledem k tomu, že sám Žadatel okolnosti, kterých se jím požadované informace přímo týkají, uvádí ve své žalobě a ve svých podáních jako stěžejní žalobní námitky, je dle*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

povinného subjektu tato přímá souvislost požadovaných informací se soudními řízeními zjevná.“ Dále dodal, že „Povinný subjekt uvádí, že Žadatelem požadované informace jsou aktuálně informacemi, které přímo souvisí s probíhajícími a dosud neukončenými řízeními, která jsou vedena před příslušnými soudy.“

42. Z uvedeného je patrné, že skutečnost, že předmětné informace splňují požadavek pro výluky daný ustanovením § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, dovozuje žalobce z toho, že jsou informacemi nesporně významnými pro probíhající soudní řízení, tyto s ním souvisí a mohly by pozici povinného subjektu v tomto řízení o obnově ohrozit či snad zhoršit. S tímto názorem se však ani soud neztotožňuje, neboť nenaplnuje první zákonem daný požadavek, podle kterého musí být informace vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním řízením.
43. Z důvodové zprávy je patrné, že aby mohl povinný subjekt poskytnutí požadované informace omezit, musí se jednat o informaci vytvořenou v přímé souvislosti s daným řízením, případně v přímé souvislosti s tímto soudním řízením získanou. Žalobce ve svém rozhodnutí i v nyní podané žalobě dovozuje, že žadatelem požadované informace přímo souvisí s příslušnými soudními řízeními. Souvislost s uvedenými řízeními z podané žádosti o informace nevyplývá. Pokud žalobce jako povinný subjekt uvedl jako důvod pro odmítnutí žádosti právě ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona a souvislost s těmito soudními řízeními, bylo na něm, aby řádně odůvodnil splnění hned první podmínky, tedy že požadované informace jsou informacemi, které byly vytvořeny nebo byly získány v přímé souvislosti s příslušnými soudními řízeními. Žádné takové úvahy ale prvostupňové rozhodnutí neobsahuje, když žalobce v něm ani netvrdí, že by požadované informace, které se týkají umístění, povolení, realizování a kolaudace objektů na dálnici D4901 Hulín – Fryšták, byly vytvořeny a získány v souvislosti právě s tímto řízením. Naopak z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že žalobce považuje za zcela dostatečné, že požadované informace se soudním řízením souvisí, neboť mají souvislost s tvrzeními žadatele v předmětných soudních řízeních.
44. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že tento výklad a argumentace žalobce nedopovídá požadavku, aby informace byly vytvořeny nebo získány povinným subjektem v přímé souvislosti s řízením. Žalovaný také správně poukázal na to, že otázku, zda se skutečně jedná o informace „vytvořené nebo získané“ v souvislosti se soudním řízením, povinný subjekt nezodpověděl.
45. Ani soud totiž nepovažuje informace sestávající z označení a názvu neumístěných, nepovolených, nedokončených a nezkolaudovaných dílčích staveb v rámci stavby dálnice D4901 Hulín – Fryšták za informace „vytvořené nebo získané“ v přímé souvislosti s předmětnými soudními řízeními. Jedná se o faktické informace, které nevypovídají o procesní strategii, analýze či rozboru, které by byly spojeny právě s vedením soudního řízení. Aby bylo možné dospět k závěru o splnění zákonem stanovené první podmínky, muselo by probíhat nejprve soudní řízení (příp. existovat možnost jeho reálného zahájení) a muselo by být prokázáno, že žádané informace vznikly až v návaznosti na toto soudní řízení, resp. byly vytvořeny či získány. Tato situace ale v nyní projednávané věci nenastala, což je patrné z napadeného rozhodnutí i ze správního spisu. Podstatné pro posouzení důvodnosti podané žaloby však je, že se žalobce splněním této podmínky, tedy řešením otázky, zda byly požadované informace „vytvořené nebo získané“ v přímé souvislosti s předmětným soudním řízením, vůbec nezabýval, když pouze uvedl, že „požadované informace jsou zjevně informacemi, které byly vytvořeny nebo získány v přímé souvislosti se

soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením...“. Žalobce tedy zjevně pouze odcitoval znění zákonného ustanovení a následně uvedl, že *„žadatelem požadované informace jsou totiž informacemi nesporně významnými pro probíhající soudní řízení, tyto s nimi souvisí a mohly by pozici povinného subjektu v tomto řízení ohrozit či snad zhoršit.“*. To však za řádné zdůvodnění okolností, za kterých byly požadované informace vytvořeny nebo získány, považovat nelze.

46. Soud k této zásadní otázce zdůrazňuje, že aby povinný subjekt mohl omezit poskytnutí informace dle § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, musí se nejprve vypořádat s tím, zda je splněna již první zákonná podmínka, tedy, že informace byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním řízením. Jak soud výše uvedl, tomuto požadavku žalobce ve svém rozhodnutí nedostál. Pro vyluku z poskytnutí informací totiž nestačí jakákoli souvislost požadované informace se soudním řízením, jak mylně uvádí žalobce v rozhodnutí, i v podané žalobě. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna již první podmínka, není pro řízení podstatné, zda a v jakém rozsahu hodlá zúčastněná osoba získané informace v soudním řízení využít. Tato otázka by se totiž řešila až při posuzování splnění druhé podmínky, tedy zda by poskytnutí informace mohlo ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení. Pro posouzení této podmínky však již z důvodu nesplnění podmínky první nebyl důvod, jak ostatně soud naznačil výše ve vztahu k žalobní námitce týkající se nepřezkoumatelnosti.
47. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že požadovanými informacemi nedisponuje a musel by je tedy pro žadatele nově vytvořit. Jedná se totiž o zcela novou argumentaci, kterou žalobce jako důvod pro neposkytnutí informace v jím vydaném rozhodnutí vůbec neuvedl. Nelze proto vytýkat žalovanému, že se při přezkoumávání žalobcova rozhodnutí touto otázkou nezabýval. Pokud je žalobce přesvědčen o správnosti této právní kvalifikace, nic mu nebránilo, aby takto argumentoval i v rozhodnutí, kterým žádost o poskytnutí informací odmítl.
48. Žalobce také vytýká žalovanému, že si před rozhodnutím o vydání požadovaných informací neopatřil stanovisko Ministerstva dopravy a Krajského úřadu Zlínského kraje jako orgánů, jejichž práva v soudních řízeních by mohla být poskytnutím požadovaných informací rovněž dotčena. Soud se s tímto názorem žalobce neztotožňuje. Z hlediska projednávané věci je totiž podstatné, že nebyla splněna již první podmínka pro omezení poskytnutí informace stanovená ust. § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, a proto se již žalovaný nemusel splněním druhé podmínky, kdy by mohlo mít vyjádření Ministerstva dopravy či Krajského úřadu Zlínského kraje při vážení otázky nezbytnosti omezení informačního práva případný význam, zabývat. Vzhledem k tomu, že žalovaný nevyžádáním stanoviska Ministerstva dopravy a Krajského úřadu Zlínského kraje vadou nezatížil, soud dospěl k závěru o nedůvodnosti i této námitky. Nad rámec uvedeného Městský soud v Praze ve shodě s žalovaným dodává, že by to byl v první řadě právě žalobce, kdo by si měl taková stanoviska vyžádat, neboť to byl on, kdo v prvním stupni o poskytnutí informací rozhodoval.
49. Závěrem pak soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2024, č. j. 10As 79/2024-48, v němž je uvedeno: *„Informací charakterizovanou ve výše citovaném § 11 informačního zákona není jakákoliv informace, která se soudním řízením souvisí, jak se mylně domnívá stěžovatel; pouhá souvislost pro uplatnění výluky nestačí. Aby bylo možné hodnotit, zda poskytnutí informací může ohrozit postavení povinného subjektu v soudním řízení, musí se povinný subjekt (zde stěžovatel) nejprve vypořádat s charakterem a původem požadovaných*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

informací, a přesvědčivě prokázat, zda je opravdu nabyt v přímé souvislosti s řízením. (...) Poskytnutím informací o své činnosti stěžovatel neoslabí svoje procesní postavení a je mu zcela ponechána možnost efektivně hájit své zájmy. Jak stěžovatel trefně podotýká, požadované informace přímo souvisejí se zájmy široké veřejnosti, která má právo být o stěžovatelově činnosti informována. Vratká je v tomto směru i argumentace nálezem Ústavního soudu z 30. 3. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 2/10. Ten se totiž týkal jiné situace (to ostatně stěžovatel v bodě 27 kasační stížnosti připouští), a sice návrhu na zrušení části § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, přičemž jeho vyznění je v podstatě opačné, než jaké podává stěžovatel: šlo v něj naopak o rozšíření prostoru pro přístup k informacím, a to včetně nepravomocných rozsudků, což právě má přispět k rovnosti zbraní účastníků řízení.“

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Soud žalobu neshledal důvodnou, proto ji výrokem I. zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
51. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.
52. V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.